

Sygn. akt II K. 278/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2018 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Osiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ---

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2018 roku

sprawy **M. J.**

s. R. i W. z domu K.

ur. (...) wG. (...)

oskarżonego o to, że: w dniu 27 sierpnia 2018 roku w K. na ul. (...), pow. g. (...), woj. (...) - (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym motorowerem marki R. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny z dnia 23 września 2008 roku, sygn. akt V K 278/08 oraz z dnia 15 grudnia 2008 roku, sygn. akt V K 380/08, za czyny z art. 178a § 1 kk i inne.

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego M. J. (...) J. (...) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia tj. przestępstwa z art. 178 a § 4 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł (dziesięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

II K 278/18

UZASADNIENIE

27 sierpnia 2018 roku M. J. pojechał motorowerem marki R. (...) nr rej. (...) do K. do swojego kolegi R. P.. Przebywał u niego około pół godziny i spożywał alkohol w postaci piwa. Następnie postanowił wracać do domu. Na ulicy C. (...) w K. został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiary zawartości alkoholu przeprowadzono w godzinach: 20:24 z wynikiem 0,73 mg/l alkoholu w wdychanym

powietrzu, 20:39 z wynikiem 0,71 mg/l alkoholu w wdychanym powietrzu oraz 20:51 z wynikiem 0,65 mg/l alkoholu w wdychanym powietrzu. Następnie, po przewiezieniu do komendy w G. (...)M. (...)został poddany badaniu urządzeniem stacjonarnym, które wskazało następujące wyniki: 22:09 – 0,69 mg/l, 22:21 – 0,62 mg/l, 22:37 – 0,61 mg/l.

Dowód:

- notatka urzędowa – k. 1,
- protokoły z przebiegu badań stanu trzeźwości ze świadectwami wzorcowania – k. 2-5v,
- wyjaśnienia oskarżonego M. J. – k. 18, 38, 62.

Oskarżony M. J. – kawaler, ojciec dwójki dzieci w wieku 10 i 2 lata, posiadający na utrzymaniu dwie osoby, wykształcenie gimnazjalne, z zawodu brukarz, zatrudniony w firmie C. (...) w W. jako pakowacz, osiągający z tego tytułu dochód w kwocie 1.570 zł, karany sędownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 20,
- karta karna – k. 23-24,
- odpis wyroku w sprawie II K 221/09 – k. 28-30,
- odpis wyroku w sprawie V K 380/08 – k. 31-32,
- odpis wyroku w sprawie V K 278/08 – k. 33-34
- dane oskarżonego – k. 61.

Oskarżony M. J. na etapie postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że 27 sierpnia 2018 roku pojechał motorowerem do kolegi mieszkającego w K.. Był u niego około 30 minut i spożył tam dwa piwa Żubr o pojemności 0,5 l. Wcześniejszego dnia wypił około 8 piw. Następnie postanowił wracać do domu. W K. został zatrzymany przez patrol policji i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badania wykazały, że oskarżony był nietrzeźwy.

Wyjaśnienia oskarżonego sąd uznał za wiarygodne, ponieważ były rzeczowe, logiczne i spójne, a przede wszystkim znalazły potwierdzenie w protokołach badań stanu nietrzeźwości oraz notatce urzędowej. Autentyczność tych dowodów nie była kwestionowana, dlatego sąd również uznał je za wiarygodne.

Ponadto sąd dał wiarę pozostałym nieosobowym źródłom dowodowym w postaci karty karnej oskarżonego oraz odpisów wyroków skazujących oskarżonego. Autentyczność tych dowodów również nie stanowiła przedmiotu sporu.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na mocy art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W przekonaniu sądu orzeczona kara – tak co do rodzaju, jak i wysokości – jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Zdaniem sądu taka kara w sposób właściwy uwzględnia zarówno okoliczności popełnionego przestępstwa jak i osobowość sprawcy, będąc w odczuciu społecznym karą sprawiedliwą. Decydując się na wymierzenie oskarżonemu kary izolacyjnej, sąd miał na uwadze przede wszystkim dotychczasową karalność oskarżonego. Oskarżony do tej pory był czterokrotnie skazany, w tym dwukrotnie za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. W jednej z tych spraw wobec oskarżonego orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, natomiast w drugiej karę ograniczenia wolności. Zdaniem sądu oskarżony wyczerpał limit szans dawanych mu przez sąd na poprawę zachowania w warunkach wolnościowych. Dotychczasowe kary nie wzbudziły u oskarżonego żadnej refleksji czy zmiany postępowania. Oskarżony po raz kolejny bez większego zastanowienia wsiadł za kierownicę pojazdu

pod wpływem alkoholu. W ocenie sądu przebywanie oskarżonego na wolności będzie stanowić dla niego asumpt do dalszej bezkarności i nie powstrzyma go przed popełnieniem kolejnych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Zdaniem sądu jedynie kara izolacyjna w wymiarze 8 miesięcy postawi dostateczną tamę dla dotychczasowej bezkarności oskarżonego. Podkreślenia wymaga, że za przestępstwo z art. 178a § 4 kk może zostać wymierzona kara w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Orzeczona kara w tym przypadku nie może zatem razić surowością. W świetle przytoczonych powyżej argumentów orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby w przekonaniu sądu niczym nieuzasadnioną gratyfikacją. Poza tym trzeba zauważyć, że zgodnie z art. 69 § 4 kk wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W okolicznościach niniejszej sprawy nie wystąpił żaden szczególny wypadek, który upoważniałby sąd do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary. Jednocześnie sąd miał na uwadze, że nawet jeśli wypadek taki by wystąpił, to sąd i tak nie miałby możliwości orzeczenia wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem. Jak bowiem stanowi przepis art. 69 § 1 kk, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu przestępstwa był już skazany na karę pozbawienia wolności, zatem nie było możliwości, aby ponownie orzec wobec niego karę z warunkowym zawieszeniem. Sąd zważył również, że kara w orzeczonym wymiarze odniesie efekt ogólnoprewencyjny, uzmysławiając społeczeństwu, że zachowanie oskarżonego spotkało się ze zdecydowaną i dolegliwą reakcją.

Na mocy art. 42 § 3 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio. Zdaniem sądu zakaz ten wzmocni dolegliwości wymierzonej kary, a jednocześnie spowoduje u oskarżonego refleksję co do konieczności poszanowania i przestrzegania prawa w przyszłości. Wymiar czasowy orzeczonego środka karnego wynika z treści powołanego przepisu, który nakazuje orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów dożywotnio wobec sprawcy przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Złamanie tego zakazu skutkować będzie ponowną odpowiedzialnością karną z uwagi na treść przepisu art. 244 kk, przewidującego sankcję za niestosowanie się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów.

Na podstawie art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych. Według wyżej wymienionego przepisu nałożenie tego świadczenia było obligatoryjne, a jego minimalna wysokość wynosi 10.000 złotych w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. Orzeczenie tego środka również powinno skutecznie powstrzymać oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa w przyszłości.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej zaś wydatkami obciążono Skarb Państwa. Rozstrzygnięcie w tej części uwzględni sytuację majątkową oskarżonego. Oskarżony co prawda niedawno podjął zatrudnienie, niemniej osiąga minimalne wynagrodzenie. Na jego utrzymaniu pozostaje dwójka małoletnich dzieci. Oskarżony nie ma też żadnego majątku. W tym stanie rzeczy za zasadny należy przyjąć wniosek, że oskarżony nie jest w stanie uiścić kosztów procesu, a ich egzekucja okazałaby się bezskuteczna.